

Jestlipak víte, kam se chodí v Paříži na blechy? No, možností je více. Kdybyste si třeba rádi přečetli nějakou knihu, kterou v žádném běžném knihkupectví nelze sehnat... Buď se zeptáte svých známých. Také můžete zkusit kontaktovat vydavatele. A nebo vezmete osud do svých rukou a sami se budete přehrabovat v knihách, které nabízejí *bukinisté*. Bukinisté, nebo snad bukinisti, jsou obchodníci s malinkou plechovou boudičkou, kteří od nepaměti prodávají podél Seiny nejružnější knihy, časopisy, obrazy, pohlednice, plakáty a spoustu dalších maličkostí. Ačkoliv u nich můžete objevit opravdové poklady, nedá se ještě mluvit o skutečných bleších. To jsou zatím jen takové malé blešky!

Nyní dejme tomu, že byste v domácnosti potřebovali nějakou věc a přitom nechcete zbytečně utrácet za úplně novou. Může se vám poštěstit, že někdo jiný zrovna přesně takovou má a přitom se jí chce zbavit. Napadne ho, že by se někomu mohla ještě hodit a místo do popelnice ji položí na chodník vedle vchodu do svého domu. A vy ji objevíte a s radostí si ji vezmete. To by už sice mohla být blecha větší, ale zase je to pouze jednotlivý exemplář. Velikou nevýhodou pro vás v tomto případě je, že byste vůbec neměli šanci si vybrat mezi různými nabídkami. A ještě by vás někteří nazývali nehezkými jmény, protože jste si vzali věc, kterou někdo jiný vyhodil.

Dobrá. A co kdybyste se rozhodli si svůj dům vybavit starobylym nábytkem a přitom byste chtěli, aby jednotlivé části k sobě ladily? "Máte-li jen levou botu a chybí vám pravá, kde ji sehnat?" No kde jinde, než na bleším trhu – *Le marché aux puces* – přece!

Kdepak se v Paříži nachází takový hezký bleší trh? Pokud byste ho hledali v centru, neuspěli byste. Zde je možno nakoupit si knihy u již zmíněných bukinistů, ale prodejce, kteří od dávné minulosti obchodovali s kdekjakými starými cetkami, ty z Paříže vyháněli v každé době. Nezbylo jim tedy, než se usadit v nejbližším okolí. A tak vznikly bleší trhy jako například na východě v Montreuil, na jihu v Kremlin-Bicêtre, či na severu v Saint-Ouen. V Kremlin-Bicêtre jsem "blechy" neviděl. Myslím, že je tam už v dnešní době nemají. Montreuil jsem doposud nenavštívil, ale podle obrázků, které jsem odtud viděl, tam je nádherné tržiště. Já se v sobotu vydal navštívit ty největší a nejproslulejší "blechy" – *Puces* – v Saint-Ouen.

Do Saint-Oenu se lze snadno dostat metrem. Vystoupíte například na Porte de Clignancourt a zbytek dojdete. Protože ale bylo nádherné téměř jarní počasí, rozhodnul jsem se se toto zajímavé místo dobýt pěšky. Na Bastille (kde teď zrovna bydlím) jsem nabral směr sever a pak už se jen kochal krásnými pařížskými uličkami. Prošel jsem přes čtvrt Marais, kolem východního vlakového nádraží (*Gare de l'Est*), přes Montmartre na Sacré-Coeur. Tam jsem si dopřál odpočinek a posvačil. Měl jsem výborný výhled. Na jedné straně – směrem do centra – jsem obdivoval velikánské proslulé památky, jako je Pantheon, Invalidovna, či Eifelovka. Stačilo se ale jen kousek poposunout a hned jsem zjistil, že nic takového se na druhé straně kopce nenachází. Odtud na mě koukaly jen obrovské budovy s reklamami na střechách. Kia Motors, Suzuki, Pirelli... Nezní to příliš lákavě, pokud si zrovna nechcete koupit pneumatiku na auto. Ale nenechte se odradit. Zrovna tímto směrem, pod těmito velkými domy, se nachází to nejproslulejší *Le marché aux puces*.

Z Montmartrovského kopečku (*La Butte de Montmartre*) to už daleko nebylo. Kolem "mrštného králíka" – *Le Lapin Agile Cabaret Artistique* – jsem seběhnul dolů a přibližně za dvacet minut jsem měl ceduli, která mě vítala v Saint-Ouen. Další cedulky mě přesvědčovaly, že jsem opravdu dorazil tam, kam jsem chtěl. Spolehlivě mě totiž dovedly až

k vlastnímu prostoru tržiště.

To je ale obrovské! Naštěstí jsou jednotlivé areály pojmenovány. V každém z nich se přitom nachází několik budov, ve kterých jsou desítky, možná i stovky obchodníků s tím zaručeně nejlepším zbožím. Ztratit by se tu ale dalo vcelku snadno. Jo, tak to už pochopitelně někoho napadalo! Hnedle si od něj můžete pořídit plánek zdejších "blech".

A co je vlastně možno nakoupit? Myslím, že nebudu přehánět, když povím, že téměř vše. Nejružnějšími malými předměty počínaje, dále pak obrazy, knihy, a největší prodejní plochu zabírá nábytek. Většinou žádné obvyklé moderní skříně, ale starožitný nábytek. Velmi povedené kousky.

Přišel jsem právě v době oběda a to by nebyli Francouzi, kdyby si nedopřáli své výtečné jídlo. Ty starobylé stoly s jídlem, lahví vína a skleničkami, to nemá chybu! Řekl jsem si, že bych hrozně rád tuto atmosféru zachytil na fotkách. Byl jsem připraven fotit seč mi síly a zásoby filmů budou stačit. Nicméně hnedle první obchodník mé fotografické nadšení, zdá se, nesdílel. Ovšem jen do doby, než jsem se ho zeptal, jestli bych si mohl vyfotit něco z jeho zboží. Á, tak zeptat se stačilo! Pán okamžitě změnil výraz obličeje a v tu ránu byl naprosto spokojený a vše bylo rázem povoleno. Ještě si pak se mnou popovídal. Ani mu příliš nevadilo, že si nechci nic koupit. Proč by mu to také vadilo. Takových zvědavců zde chodí spousta. Mnoho turistů chce zažít tu jedinečnou atmosféru tak typickou pro tuto periferii Paříže. A kdo ví, jestli se v příštích obdobích nezmění ve skutečné kupující zákazníky?

Což se týká cen, není už v dnešní době v mnoha případech zdaleka pravdou, že by zboží bylo levné. Právě naopak. Většinou se jedná o věci s historickou hodnotou a cena bývá dosti vysoká. Můžete si myslet, že například obchodník s fotografiemi prodává stejně jako bukinisté pouze kopie fotografií. Podíváte-li se pořádně, a navíc když se pak dáte s prodávajícím pánem do řeči, zjistíte, že tomu tak není. Ano, Louis Stettner, velice známý fotograf. "Byl tady za mnou asi před hodinou..." Zjistil jsem, že naposledy vystavoval vloni v Berlíně. Pokud jste tuto výstavu nezvládli, můžete to napravit letos v létě ve Francii – v Bordeaux. Ale pokud vám to nevyjde ani tam, stačí zajít na bleší trh v Saint-Ouen a máte šanci vidět velmi rozsáhlou sbírku. A můžete si některý exponát rovnou odnést. Jen pro představu. Jedna fotografie je přesně za dva tisíce euro.

Nutno říci, hlavní atrakcí této vesnice je opravdu bleší trh. Prošel jsem se sice i po uličkách dál do centra, obhlédl kostel, ale nic zvláštního jsem už neviděl. Nicméně, ty "blechy" rozhodně stojí za to.

Z Paříže zdraví Radek

Marché aux puces v Saint-Ouen.